

Poligamia în islam, creștinism și iudaism

تعدد الزوجات في الإسلام والنصرانية واليهودية باللغة الرومانية

Ahmed Al-Amir

Traducere:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

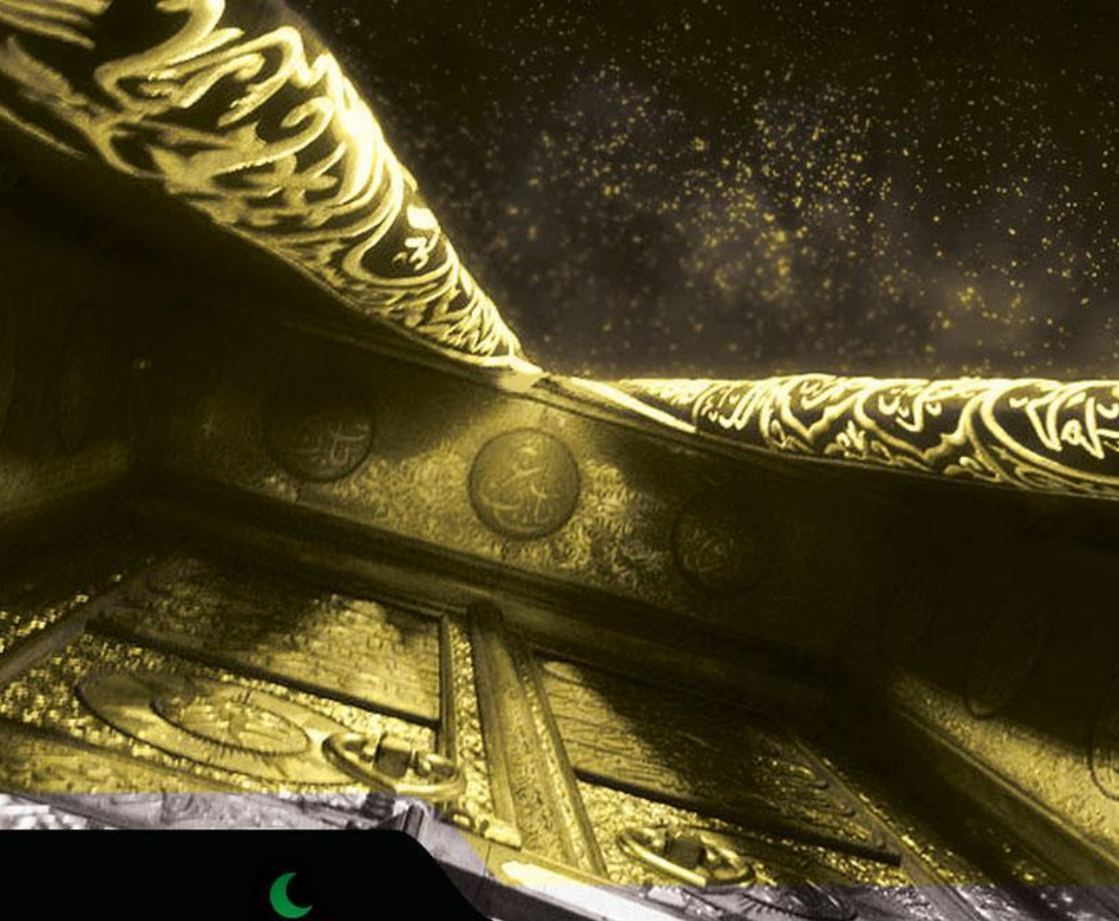
& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Cuprins

Introducere

Poligamia, amantele și schimbul de soții

Capitolul I:

- **Poligamia și amantele în legile făcute de om**
- **Diferența dintre a doua soție și a doua amantă**

Capitolul II:

- **Schimbul de soții în legile făcute de om**

Capitolul III:

- **Poligamia în iudaism și creștinism**

Capitolul IV:

- **Poligamia în islam**

**În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Care l-a trimis pe Mohammed ca o veste bună și un sfătuitor, ca predicator al Mesajului Său și ca o lumină strălucitoare, și Care i-a preferat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), revărsând asupra lor numeroase binecuvântări. Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui Mohammed, asupra familiei sale și a companionilor săi!

Una dintre întrebările cele mai frecvente pe care nemusulmanii le adresează cu privire la islam este cea legată de poligamie. Unii dintre ei încearcă să obțină un răspuns clar pentru a afla adevărul, iar alții pot fi deranjați de numărul mare de oameni care aderă la islam pe fiecare zi, încercând să creeze o suspiciune cu privire la acesta și să îi îndepărteze astfel pe oameni de el. Așadar, această carte a fost scrisă pentru a le răspunde, cu Voia lui Allah, celor care caută să cunoască adevărul și pentru a respinge pretinderile celor care doresc doar să îi îndepărteze pe oameni de religia lui Allah Preaînaltul inventând minciuni care nu au nicio legătură cu realitatea!

Prin urmare, noi spunem că poligamia nu există numai în islam, ci în toate celelalte credințe și religii, precum și în legile făcute de om. Astfel, aflăm că *Shari'ah* islamică i-a permis bărbatului poligamia, însă într-un cadru care păstrează stabilitatea societății și a familiei. Pe de altă parte, legile făcute de om le-au permis bărbaților să aibă mai multe amante și prietene într-un cadru care distruge societatea și familia.

Vom compara în continuare poligamia din *Shari'ah*

islamică și multiplele amante din legile făcute de om, pentru a vedea care legislație este în concordanță cu firea înăscută a omului și îi garantează femeii drepturile și demnitatea ei.

În plus, islamul este singura religie care a stabilit în mod clar restricții cu privire la poligamie, reducând numărul de femei cu care bărbatul se putea căsători înainte de apariția acestuia. În timp ce niciuna dintre celelalte religii nu specifică sau determină numărul de soții cu care un bărbat se poate căsători, Allah Cel Atotputernic spune:

„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru (dacă în perioada anterioară islamului – Jahiliyyah - numărul soțiilor nu era limitat, Coranul limitează numărul lor la patru, cu condiția de a le asigura un tratament perfect egal din punct de vedere material și afectiv; dacă aceste condiții nu pot fi îndeplinite, se recomandă monogamia; principiul pornește de la o situație din trecut, dar el are o valabilitate generală în etica islamică), dar, dacă vă temeți că nu veți fi drepti (cu ele), atunci (luați) una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte (în acest context sunt avute în vedere femeile roabe). Aceasta (este situația care) vă dă cea mai mică putință de a purcede nedrept.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:3]

În ceea ce le privește pe celelalte religii, poligamia este permisă fără nicio restricție cu privire la numărul de femei cu care un bărbat se poate căsători și fără nicio condiție cu privire la modul în care soțul trebuie să se comporte în mod drept cu ele. Înainte de a discuta poziția religiilor față de poligamie, vom prezenta în următoarele capitole poziția legii făcute de om față de acest subiect.

Poligamia, amantele și schimbul de soții

Capitolul I

Poligamia și amantele în legile făcute de om

Poligamia și amantele au un sens general comun și anume faptul că bărbatul simte nevoia profundă de a avea mai mult de o femeie din anumite motive personale specifice, iar pe unele dintre ele le vom menționa mai târziu. Rezultatul final este același și anume că bărbatul are fie o soție și încă o soție, fie o soție și o amantă!

Din punct de vedere juridic, unele legi au acuzat poligamia de faptul că aceasta contrazice comportamentul moral, iar, în același timp, au legalizat amantele multiple și chiar adulterul și prostituția! Astfel, dacă un bărbat se căsătorește cu o a doua soție și guvernul descoperă acest lucru, el se va confrunta cu un proces, deoarece guvernul va considera cea de a doua căsătorie a lui ca fiind o infracțiune, iar el va fi considerat a fi un desfrânat și un degenerat, fiind pedepsit cu închisoarea.

Pe de altă parte, dacă el are o amantă pe lângă soția lui și chiar copii nelegitimi de la ea, atunci este în regulă, el nu este nici incriminat, nici pedepsit. Acest lucru se datorează faptului că, în opinia lor, aceasta nu este o crimă, un desfrâu sau o decadentă morală, ci este o libertate personală și o dovadă a unei minți deschise! Țineți minte că diferența dintre poligamie și amantele multiple este prezența unui certificat de căsătorie, care este asemeni unui contract ce asigură drepturile celei de a

doua soții, în timp ce lipsa acestei hârtii înseamnă că a doua soție va rămâne doar o amantă, fără niciun drept recunoscut oficial!

Așadar, guvernele luptă împotriva faptului ca bărbatul să își ia o altă femeie, alta decât soția lui, fie că este a doua soție sau a doua amantă, sau împotriva acelei hârtii sau contract care îl leagă de cea de a doua soție, în timp ce garantează drepturile ei asupra lui, obligându-l să le respecte? Cu alte cuvinte, infracțiunea lui este aceea că are o relație cu o altă femeie, alta decât soția sa, fie că este a doua soție sau a doua amantă, sau infracțiunea lui este aceea că a semnat o hârtie (certificatul de căsătorie cu cea de a doua soție)? În cazul în care interzicerea poligamiei are drept scop împiedicarea bărbatului de la a își lua o a doua soție, atunci ar trebui să îi fie interzis, de asemenea, să își ia o amantă! De fapt, mulți bărbați din țările occidentale se abțin de la a se căsători și preferă să își trăiască viața fără a își lua angajamente față de nicio femeie, pentru a își putea schimba iubita cu una nouă la fiecare câteva luni și pentru a trăi o viață asemeni oamenilor căsătoriți (adică având relații sexuale), însă fără nicio obligație! Așadar, luptă legile făcute de om împotriva acestui fenomen sau acesta este considerat a fi o libertate personală a bărbatului, care poate dormi cu un număr nelimitat de femei?

Încă și mai grav este faptul că legile făcute de om au legalizat prostituția ca profesie, existând multe locuri autorizate de guvern în care unele femei pot fi închiriate pentru o oră de orice bărbat care dorește să își înșele soția. Fiecare dintre aceste femei obține o licență oficială din partea guvernului pentru a practica prostituția, iar ea are un dosar fiscal și își plătește impozitele la sfârșitul anului, asemeni oricărui alt cetățean onorabil!

Această situație este larg răspândită în aceleași țări care incriminează poligamia, fiind greu de găsit o stradă de-a lungul acestora fără un bordel!

Dorim să precizăm că poligamia ar trebui să fie considerată, de asemenea, ca fiind o libertate personală, dacă Occidentul își dorește cu adevărat să respecte libertățile personale, având în vedere că aceasta nu se face decât cu consimțământul ambelor părți.

Diferența dintre a doua soție și a doua amantă

Înainte de a decide să aibă o a doua soție, bărbatul trebuie să se gândească profund, serios și cu multă responsabilitate la acest lucru, analizând angajamentele pe care și le ia față de cea de a doua soție și drepturile pe care aceasta le are asupra lui, indiferent dacă acestea sunt de natură financiară sau juridică. Cu toate acestea, în cazul unei amante, decizia va fi mai ușoară, având în vedere că ea va rămâne doar o amantă care nu va avea niciun drept asupra lui, nici ea și nici copiii ei, dacă rămâne însărcinată!

Aceasta deschide ușa către rele și corupție în cadrul societății, deoarece îl împinge pe bărbat să treacă de la o amantă la alta cu unicul scop de a se distra. De fiecare dată când obține ceea ce dorește de la o amantă, el începe să caute o alta sau, cu alte cuvinte, o altă victimă ale cărei sentimente și emoții vor fi manipulate și al cărui viitor va fi distrus! Un astfel de bărbat nu s-ar abține de la a o minți pe amanta sa spunându-i că el vrea să se căsătorească cu ea și așa mai departe, însă ceea ce îl împiedică să facă acest lucru este guvernul, care nu permite

poligamia, sau că se va separa de soția lui pentru a se căsători cu ea. Însă, dacă el și-a mințit și înșelat soția, ce anume l-ar împiedica să își mintă și să își înșele amanta?!

Trebuie precizat faptul că a avea o amantă aduce cu sine dezavantaje chiar și pentru bărbat, deoarece acesta va avea o viață nefericită și va trăi ca un criminal, ascunzându-se de toată lumea pentru ca soția lui să nu îl vadă cu ea sau să audă de la altcineva de relația lui. Acest comportament arată în mod clar că este greșit ceea ce face, deoarece, dacă ar fi fost un lucru bun, nu ar fi încercat să îl ascundă! Acest fapt aduce cu sine dezavantaje și pentru femeie, deoarece ea a acceptat să fie amanta unui bărbat însurat și nu va fi considerată niciodată egală cu prima lui soție, ea însăși considerându-se a fi inferioară din cauza faptului că trăiește cu un bărbat care nu este soțul ei, ci este cel al unei alte femei. Prin urmare, ea nu va trăi o viață normală cu el, nici în privat, nici în public, deoarece nu se va putea bucura de plimbările alături de el din teamă că vor fi văzuți împreună, ca să nu mai vorbim de lipsa ei de stabilitate psihologică și emoțională pe care o provoacă sentimentul că iubitul ei o va părăsi atunci când se va plictisi de ea.

Un alt lucru căruia legile făcute de om nu i-au acordat atenție sau pe care au încercat să îl ignore este faptul că poligamia este mai mult în interesul femeii decât în cel al bărbatului, deoarece numărul de femei din lume este mai mare decât cel al bărbaților din următoarele motive:

1. Nașterile: numeroase statistici internaționale indică faptul că numărul mediu de nașteri de copii de sex feminin îl depășește pe cel de nașteri de copii de sex masculin.

2. Rata de deces: rata de deces din rândul bărbaților este foarte ridicată din cauza războaielor violente care au avut loc

de-a lungul timpului, precum Primul și cel de Al Doilea Război Mondial. În plus, majoritatea victimelor provocate de accidente din trafic par a fi bărbați, iar rata mortalității la vârste mai mici este mai ridicată la bărbați decât la femei.

3. Abținerea bărbaților de la căsătorie, deoarece ei nu doresc să își asume obligațiile pe care le presupun căsătoria și formarea unei familii sau din cauza homosexualității ori a monahismului, în unele comunități creștine mulți oameni alegând celibatul și refuzând să se căsătorească.

4. Închisoarea: în care numărul deținuților este mai mare decât cel al deținuțelor.

Din cauza tuturor acestor motive, este greu ca o femeie să își găsească un soț cu care să își împartă viața.

Prin interzicerea poligamiei, legile făcute de om au obligat multe femei să accepte să devină doar amante pentru a putea avea un bărbat lângă ele, chiar dacă acel bărbat este soțul unei alte femei! Mai degrabă, legile făcute de om ar trebui să legalizeze poligamia și să le lase femeilor libertatea de a alege, având în vedere că o căsătorie nu este încheiată decât prin consimțământul reciproc. De fapt, criminalizarea poligamiei încalcă libertatea indivizilor pentru care luptă aceleași țări.

De exemplu, dacă cineva i-ar spune uneia dintre acele femei care nu își pot obține un soț și dorește să se căsătorească cu un bărbat deja căsătorit, indiferent dacă este creștină, evreică, musulmană sau budistă, că poligamia este inadecvată din punct de vedere moral și că ea ar trebui să rămână mai bine virgină, fără un soț, și ar trebui să fie lipsită de dreptul de a trăi o viață normală, la fel ca orice altă femeie căsătorită, sau dacă i-ar spune că este mai bine pentru ea să devină amanta unui bărbat căsătorit, iar după ce el o va părăsi, ea va trebui să își

caute un alt partener căsătorit, iar ea va trebui să își petreacă viața în acest fel, **răspunsul ei ar fi: „De ce îți bagi nasul în viața mea personală? Ce este în neregulă cu tine? Nu este problema ta! Dacă nu accepți poligamia sau o consideri nepotrivită, atunci acest lucru este problema ta. Nu ai dreptul să îți impui opinia în fața altor persoane care au opinii diferite. Astfel, cel care dorește să se căsătorească cu o a doua soție, o poate face, și cel care nu dorește poate avea doar o singură soție!”**

Capitolul II

Schimbul de soții în legile făcute de om

(Cunoscut, de asemenea, sub numele de swing - împrumut de parteneri, împărțire de parteneri sau împrumut de soții)

Un fenomen extrem de comun în multe țări dezvoltate este cel al schimbului de soții (swing), în care doi bărbați fac schimb de soții și fiecare întreține relații sexuale cu soția celuilalt, sau unul dintre ei întreține relații sexuale cu soția sa și cu soția celuilalt bărbat în același timp. După aceea, celălalt bărbat întreține relații sexuale cu soția sa și cu soția celuilalt bărbat în același timp.

Potrivit multor persoane căsătorite, motivul pentru care fac acest lucru este dorința de schimbare și diversitate sexuală, considerându-l o modalitate de apropiere și consolidare a relațiilor dintre prieteni. Scriitorul Curtis Bergstrand a precizat în cartea sa, „*Schimbul de soții în America*”, faptul că acest obicei a luat naștere în America printre piloții de pe avioanele de luptă, în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, pe când ratele de deces din rândul piloților erau foarte mari, iar aceștia au format un fel de comunitate specială pentru ei, urmărind consolidarea relațiilor dintre familiile lor. Astfel, piloții aveau grijă de soțiile celor morți sau declarați pierduți, iar această grijă implica latura emoțională și sexuală, de asemenea. Una dintre formele de schimb de soții, care a început să apară și să se răspândească în rândul persoanelor căsătorite din societatea americană civilă, este cunoscută sub numele de „cluburi de chei”, în care bărbații aruncă cheile caselor lor pe podea, iar

apoi fiecare soție ia o cheie la întâmplare și își petrece acea noapte cu proprietarul acesteia.¹

Pe data de 15 septembrie a anului 2011, a fost publicat pe pagina web a canalului de știri CNN că numărul de persoane căsătorite care practică schimbul de soții a ajuns la aproximativ **15 milioane!** Acum, există organizații globale care încurajează fenomenul schimbului de soții și organizează excursii și petreceri speciale unde acesta poate fi practicat. Bărbații nu au voie să intre decât dacă vin însoțiți de soțiile lor, spre deosebire de femei, cărora li se permite intrarea chiar dacă vin fără soți. În acele cluburi există camere special amenajate în care un bărbat poate întreține relații sexuale cu soția altui bărbat, iar după ce termină, poate întreține relații sexuale cu soția unui alt bărbat și așa mai departe. Același lucru este valabil și pentru soția lui, ea putând întreține relații sexuale cu mulți bărbați căsătoriți, unul câte unul!

Desigur, în legile făcute de om, schimbul de soții nu este considerat a fi o infracțiune, ci o libertate personală și sexuală. Astfel, gestul pilotului care are grijă de soția colegului său mort și îi îndeplinește dorințele sexuale și emoționale este considerat adecvat din punct de vedere moral, însă atunci când vine vorba despre poligamie, aceasta este considerată a fi o infracțiune! Așadar, dacă un pilot căsătorit se căsătorește cu soția unui alt pilot mort pentru a avea grijă de ea, el va fi considerat un criminal și va fi pedepsit cu închisoarea pentru infracțiunea de poligamie!

¹ *Schimbul de soții în America: Dragostea, Sexul și Căsătoria în secolul al XXI-lea*, de Curtis R. Bergstrand, Jennifer Blevins Sinski

Capitolul III

Poligamia în iudaism și creștinism

Toți Profetii din Biblie au avut mai mult de o soție, ca de exemplu: Profetul Solomon (Regele Solomon), David, Avraam, Iacov și alții (Pacea fie asupra lor!) sunt înregistrați în Biblie ca având mai multe soții.

1 Regi (11:3): „(Profetul Solomon) A avut de neveste șapte sute de crăiese împărătești și trei sute de țiitoare; și nevestele i-au abătut inima.”

Deuteronomul (21:15): Dacă un om, care are două neveste, iubește pe una și nu iubește pe cealaltă (...)

Exodul (21:10): „Dacă-i va lua o altă nevestă, nu va scădea nimic pentru cea dintâi din hrană, din îmbrăcăminte și din dreptul ei de soție.”

Nu există nici măcar o singură propoziție în Biblie, nici în Vechiul și nici în Noul Testament, care să menționeze interzicerea poligamiei sau care să specifice numărul maxim de soții permis! Unul dintre textele care demonstrează prezența poligamiei în Noul Testament este următorul:

1 Timotei (3:1): „¹ Adevărat este cuvântul acesta: «Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun.»
² Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să îi învețe pe alții (...) ¹²
Diaconii să fie bărbați ai unei singure neveste și să știe să-și cârmuiască bine copiii și casele lor.”

Din acest text, aflăm că poligamia le este permisă

tuturor bărbaților, cu excepția celor care doresc să fie diaconi sau membri ai eparhiei.

Scriitoarea Matilda Joslyn a afirmat în cartea ei, „*Femeile, Biserica și statul*”²:

„Nu este clar din cuvintele lui Pavel cu privire la calitățile unui episcop, printre care aceea conform căreia el trebuie să fie căsătorit cu o singură femeie, că poligamia era permisă de Biserică, iar acest lucru avea aprobarea apostolilor lui Isus Hristos?! Dacă este astfel, atunci de ce, în zilele noastre, sunt adoptate măsuri diferite, altele decât cele pe care apostolii le-au aprobat?!”

Unii creștini citează câteva texte din Noul Testament pentru a dovedi interzicerea poligamiei, precum:

Evanghelia după Marcu (10:2-12): „² Au venit la El fariseii; și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă îi este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta. ³ Drept răspuns, El le-a zis: «Ce v-a poruncit Moise?» ⁴ «Moise», au zis ei, «a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărțire și s-o lase.» ⁵ Isus le-a zis: «Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta. ⁶ Dar de la începutul lumii „Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască. ⁷ De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa. ⁸ Și cei doi vor fi un singur trup.” Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup. ⁹ Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.» ¹⁰ În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși asupra celor de mai sus. ¹¹ El le-a zis: «Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevastă preacurvește față de ea; ¹² și dacă o nevastă își lasă bărbatul

² Matilda Joslyn Gage, „*Femeile, Biserica și statul*”, Capitolul al VII-lea, *Poligamia*, pagina 404

și ia pe altul de bărbat preacurvește.»”

Evanghelia după Luca (16:14-18): „¹⁴ Fariseii, care erau iubitori de bani, ascultau și ei toate lucrurile acestea și își băteau joc de El. ¹⁵ Isus le-a zis: «Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentru că ce este înălțat între oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. ¹⁶ Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește; și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală. ¹⁷ Este mai lesne să treacă Cerul și Pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege. ¹⁸ Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevastă preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei preacurvește.»”

Evanghelia după Matei (5:31-32): „³¹ S-a zis iarăși: «Oricine își va lăsa nevasta să-i dea o carte de despărțire.» ³² Dar Eu vă spun că oricine își va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurvește.”

După cum putem vedea, aceste trei texte vorbesc despre divorț și nu despre poligamie, iar fraza „**Dar de la începutul lumii Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască**” face referire la Adam (Pacea fie asupra sa!) și Eva. Aceasta nu spune că poligamia a fost interzisă încă de la începutul creației, pentru că acest lucru ar contrazice ceea ce știm despre poligamie din Biblie, în special cu privire la Profeți (Pacea fie asupra lor!). Prin urmare, aceste texte nu pot fi folosite pentru a demonstra interzicerea poligamiei, ci interzicerea divorțului, indiferent dacă bărbatul are o singură soție sau mai multe. Textele menționează, de asemenea, că singura situație în care divorțul este permis este aceea în care

soția a comis adulter. În acest caz, soțul poate divorța de ea, însă dacă divorțează pe nedrept, fără ca ea să fi comis adulter, și se căsătorește cu o altă femeie, atunci el este cel care comite adulter (adică o înșală, acest lucru fiind echivalent cu a întreține relații sexuale cu o altă femeie care nu îi este permisă). Textul nu spune că oricine se căsătorește cu o altă femeie în afară de soția lui, fără să divorțeze de aceasta, o înșală sau comite adulter, iar același lucru i se aplică și frazei „**și dacă o nevastă își lasă bărbatul și ia pe altul de bărbat preacurvește**”. Aici, adulterul este legat de divorțul de soțul ei și nu de poligamie. **Dacă aici s-ar fi făcut referire la poligamie, cum ar fi putut comite poligamie o femeie care a divorțat de soțul ei și s-a căsătorit cu un alt bărbat (necăsătorit) sau cu un bărbat care a divorțat de soția lui și s-a căsătorit cu altă femeie (necăsătorită)?!** Dacă poligamia ar fi fost problema, atunci divorțul unui bărbat de soția sa și căsătoria cu altă femeie ar fi fost permisă, dar ceea ce se înțelege de aici este faptul că soțul nu trebuie să divorțeze de soția lui, chiar dacă el are mai multe soții.

De asemenea, fraza „**cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei preacurvește**” indică în mod clar faptul că bărbatul care se căsătorește cu o femeie divorțată, chiar dacă aceasta este prima lui căsătorie, este considerat a fi comis adulter, însă nu din cauza poligamiei, din moment ce el nu era deja căsătorit, ci din cauza faptului că s-a căsătorit cu o femeie divorțată.

Notă: Putem observa diferența dintre Evanghelia după Marcu (10:2-12) și Evanghelia după Luca (16:14-18). În ciuda faptului că ambele menționează aceeași poveste, ele o fac într-un mod foarte diferit, ceea ce indică lipsa lor de credibilitate și imposibilitatea ca acesta să fie considerat un text sacru revelat de către Allah (Dumnezeu) sau atribuit lui

Isus (Pacea fie asupra sa!).

1 Corinteni (7:1-9): „¹ Cu privire la lucrurile despre care mi-ați scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie. ² Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei (...) ⁸ Celor neînsurați și văduvelor le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine. ⁹ Dar, dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.”

Fraza din acest verset, **„fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui”**, nu face referire la interzicerea poligamiei, ci la interzicerea ca un bărbat să atingă o altă femeie, care nu este soția lui, sau să comită adulter. Așadar, este ca și cum ar spune: „Fiecare om ar trebui să aibă grijă de fiul său sau fiecare om ar trebui să își protejeze casa, banii sau afacerea.” Acest lucru nu înseamnă că fiecare om are un singur fiu sau o singură casă, ci se vorbește într-un sens mai general. Un alt exemplu în acest sens se găsește în 1 Samuel:

1 Samuel (15:3): „Du-te acum, bate pe Amalec și nimicește cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-i cruți și să omori bărbat și femeie, copil și prunc, cămilă și măgar, bou și oaie.”

Aici nu se face referire la a ucide un bărbat, o femeie, un copil sau un măgar, ci la a ucide toți bărbații, femeile, copiii și măgarii etc.

De asemenea, în cuvintele **„este mai bine să se căsătorească decât să ardă”** nu există niciun indiciu al interzicerii poligamiei, ci se face referire la căsătoria fără nicio restricție cu privire la numărul de soții.

Mulți pastori și creștini din mai multe secte recunosc absența interzicerii poligamiei din creștinism, și mulți dintre ei s-au căsătorit cu mai multe femei, ca, spre exemplu, regele Carol cel Mare, împăratul Valentinian I, Luther și alții.

Scriitoarea Matilda Joslyn a spus cu privire la acest lucru:³

„După cum se știe din punct de vedere istoric, într-un mod incontestabil, atât Biserica creștină, cât și statul creștin și-au folosit puterile de-a lungul diferitelor epoci și circumstanțe în favoarea poligamiei. În secolul al IV-lea, împăratul Valentinian I le-a dat creștinilor dreptul de a se căsători cu două femei. În secolul al VIII-lea, regele Carol cel Mare, care a fost șeful statului și al Bisericii creștine, s-a căsătorit cu șase femei, iar unii istorici spun că erau nouă... Luther însuși a spus, în timp ce ținea Biblia în mână, atât Noul, cât și Vechiul Testament: «Recunosc că, dacă un bărbat vrea să se căsătorească cu două sau mai multe femei, eu nu îi pot interzice să facă acest lucru, iar acest act al său nu contrazice Biblia.»

Sfântul Augustin a spus:⁴

„Acum, în această eră, după ce am adoptat Legea Romană, omul nu se poate căsători cu o altă femeie, atât timp cât soția lui este în viață.»

Acest lucru indică faptul că interzicerea poligamiei a apărut ca urmare a adoptării Legii Romane și nu din cauza textelor religioase.

³ Matilda Joslyn Gage, *„Femeile, Biserica și statul”*, capitolul al VII-lea, *Poligamia*, pagina 398

⁴ Sfântul Augustin de Hippona, *„Tratatele morale ale Sfântului Augustin”*

Sfântul Augustin a spus, de asemenea:⁵

„Din nou, Iacov, fiul lui Isaac, a fost acuzat de comiterea unei infracțiuni imense pentru că s-a căsătorit cu patru soții, dar această acuzație este neîntemeiată și lipsită de sens, pentru că poligamia nu era o infracțiune, ci un lucru obișnuit în vremea lui, în timp ce acum a devenit o infracțiune deoarece nu mai este practică... Singurul motiv pentru care poligamia este considerată a fi o infracțiune este acela că atât legea, cât și tradiția o interzic!”

⁵ Philip Schaff, *„Părinții Niceeni și Postiniceeni”*: prima Serie, volumul al IV-lea; *Sfântul Augustin: Scrierile Împotriva Manihei și a Donatiștilor*, cartea a XXII-a, pagina 289

Capitolul IV

Poligamia în islam

Pentru a înțelege poziția islamului cu privire la poligamie, trebuie să știm următoarele:

1. Islamul nu a fost prima sau singura religie care a legalizat poligamia, ci a fost prima și singura religie care a impus restricții cu privire la aceasta și, de asemenea, singura religie care a stabilit că un bărbat se poate căsători cu un număr de maxim patru soții, în timp ce în toate celelalte religii poligamia a fost legalizată fără nicio restricție sau număr maxim de soții. Al-Harith ibn Qais (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când m-am convertit la islam, aveam opt soții, așa că i-am spus acest lucru Profetului (ﷺ), iar el mi-a spus: «Alege patru dintre ele (și oferă-le divorțul celorlalte).»”

(Abu Dawud)

2. Poligamia nu este unul dintre actele obligatorii pe fiecare musulman trebuie să le îndeplinească, iar cel care nu o practică nu va fi considerat a fi un păcătos sau un necredincios, aceasta făcând parte dintre actele permisibile. Cel care dorește să se căsătorească cu mai multe femei poate face aceasta, iar cel care nu dorește să facă aceasta este liber să facă așa cum dorește. Acesta este unul dintre numeroasele acte permise în islam pentru care musulmanul nu va fi tras la răspundere dacă le abandonează.

3. Pentru a cunoaște și înțelege motivul din spatele revelării versetului coranic care permite poligamia și stabilește

că numărul maxim de soții cu care un bărbat se poate căsători este de patru, trebuie să citim versetele coranice **care îl preced**, să le înțelegem și să înțelegem motivul revelării lor. Astfel, vom înțelege că acest verset a fost revelat doar pentru a apăra femeia și pentru a îi proteja drepturile.

Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă (Adam) și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este Raqīb (Veghetor) peste voi! ~ Și dați orfanilor bunurile lor și nu-l schimbați pe cel rău cu cel bun. Și nu mâncați bunurile lor împreună cu bunurile voastre, căci aceasta este un mare păcat (îndemnul este adresat celor care administrează bunurile orfanilor)! ~ Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru (dacă în perioada anterioară islamului – Jahiliyyah - numărul soțiilor nu era limitat, Coranul limitează numărul lor la patru, cu condiția de a le asigura un tratament perfect egal din punct de vedere material și afectiv; dacă aceste condiții nu pot fi îndeplinite, se recomandă monogamia; principiul pornește de la o situație din trecut, dar el are o valabilitate generală în etica islamică), dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti (cu ele), atunci (luați) una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte (expresia s-a referit inițial la robii proveniți dintre prizonierii de război - bărbați și femei - care, cu timpul, au devenit parte din patrimoniul stăpânului lor, însă în acest context sunt avute în vedere femeile roabe). Aceasta (este

situația care) vă dă cea mai mică putință de a purcede nedrept. ~ Și oferiți femeilor zestrea (prin «zestre» se traduce cuvântul arab *mahr*, care este, de fapt, darul pe care mirele îl face miresei și care este negociat între cele două părți) de bună-voie, iar dacă ele se lipsesc - nesilite - de ceva, atunci voi cheltuiți-o după cum doriți, cu plăcere! ~ Și nu încredințați celor nepricepuți (într-un sens mai larg, prin nepricepuți se au în vedere risipitorii, minorii, proștii, alienații mintali etc.) averile voastre, pe care Allah le-a făcut pentru voi mijloc de trai, ci hrăniți-i din ele, îmbrăcați-i și spuneți-le lor vorbe cuviincioase! ~ Încercați-i pe orfani până ce ei ajung la vârsta căsătoriei și, dacă simțiți la ei judecată sănătoasă, încredințați-le bunurile lor! Nu le cheltuiți, risipindu-le cu nechibzuință, înainte ca ei să se facă mari! Cel care este înstărit să fie cumpătat, iar cel care este sărac să cheltuiască după cuviință (poate să cheltuiască din bunurile respective o cantitate rezonabilă, cu titlul de remunerație de tutore). Iar atunci când le încredințați bunurile lor, să fie de față și martori, și Allah este de ajuns pentru a ține socoteala.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1-6]

La început, Allah Cel Atotputernic le poruncește oamenilor în nobilele versete să Îl adore și să aibă teamă de El și le poruncește tutorilor orfanilor să le dea acestora bunurile lor atunci când ajung la pubertate și consideră că își pot administra singuri averile, stând departe de oprimarea acestora prin lipsirea lor de ceea ce le aparține. Înainte de apariția islamului, arabii obișnuiau să își însușească bunurile orfanilor. Astfel, dacă un om lua un orfan sub tutela lui, amesteca averea acestuia cu a sa și lua din aceasta ceea ce era bun, lăsând ceea ce era rău și înșelându-l! As-Saddi a spus:

„Era răspândit printre arabi obiceiul tutorilor orfanilor de a amesteca averea acestora cu a lor, luând oaia grasă dintre oile orfanului și înlocuind-o cu una slabă, în timp ce spuneau: «O oaie pentru o oaie». Apoi, ei obișnuiau să ia un dirham bun și să îl înlocuiască cu un dirham rău spunând: «Un dirham pentru un dirham».”

Allah Cel Atotputernic a interzis infracțiunea de a fura bunurile unui orfan spunând: **„Și dați orfanilor bunurile lor și nu-l schimbați pe cel rău cu cel bun. Și nu mâncați bunurile lor împreună cu bunurile voastre, căci aceasta este un mare păcat (îndemnul este adresat celor care administrează bunurile orfanilor)!”**, ceea ce înseamnă că acesta este un păcat major.

Seria de fraude comise împotriva orfanilor era una continuă și la fel era și furtul banilor lor, mai cu seamă dacă aceștia erau fete. Atunci când ‘Urwah ibn Az-Zubair (Allah să fie mulțumit de el!) a întrebat-o pe ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) care este explicația Cuvintelor lui Allah Cel Atotputernic **„(...) dar dacă vă temeți că nu veți fi dreپți (cu ele – cu orfanele) (...)**”, ea i-a răspuns:

„(...) O, nepotul meu! Este vorba despre orfanele ale căror tutori amestecă banii acestora cu ai lor, iar mai târziu aceștia se simt atrași de frumusețea și averea lor și vor să le ia de soții oferindu-le o zestre mică sau redusă. Unor astfel de tutori le-a fost interzis să se căsătorească cu orfanele, cu excepția cazului în care le tratează în mod drept și le dau zestrea care li se cuvine, și le-a fost poruncit să se căsătorească cu alte femei decât ele (dacă se tem că le vor trata în mod nedrept pe orfane) (...)”

(Al-Bukhari)

Astfel, nobilul verset a fost revelat cu privire la cei care fură drepturile orfanilor care se află sub tutela lor. Bărbații care doreau să se căsătorească cu o orfană nu îi ofereau acesteia zestrea pe care i-ar fi oferit-o unei alte femei, iar Allah Cel Atotputernic le-a interzis să facă acest lucru și le-a poruncit să le ofere orfanelor aceeași zestre pe care ar fi oferit-o oricărei alte femei sau să renunțe la a se căsători cu ele, putându-se căsători în schimb cu o altă femeie, două, trei sau un maxim de patru.

Cu toate acestea, ca de obicei, dușmanii islamului vin cu celebra lor foarfecă magică și taie din nobilele versete tot ceea ce precedă Cuvintele lui Allah Cel Atotputernic, „(...) **luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru (...)**”, și tot ceea ce le urmează, și anume condiția poligamiei, care este dreptatea între soții!

Condițiile Nobilului Coran cu privire la poligamie

Islamul nu i-a poruncit bărbatului să își ia o a doua soție, ci i-a permis acest lucru și a stabilit condiții care să îl facă să se gândească foarte serios înainte de a decide să practice poligamia. Una dintre aceste condiții este dreptatea între soții în ceea ce privește hrana, băutura, îmbrăcămintea și cazarea. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) dar dacă vă temeți că nu veți fi dreپți (cu ele), atunci (luați) una singură (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:3]

Islamul a interzis, de asemenea, asuprirea și nedreptatea față de soții, sau favorizarea uneia dintre ele în detrimentul

celeilalte. Allah Cel Atotputernic spune:

„Nu veți putea să vă purtați întocmai la fel cu (toate) soțiile, chiar dacă ați voi cu tot dinadinsul. Dar nu vă întoarceți cu totul (către vreuna dintre ele), lăsând-o (pe cealaltă) ca atârnată (ca suspendată între Cer și Pământ, ca și cum nu ar avea soț dar nu este nici divorțată)! Însă dacă îndreptați aceasta și vă temeți, Allah este *Ghafūr* (Atoateiertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:129]

Mesagerul lui Allah (□) a spus:

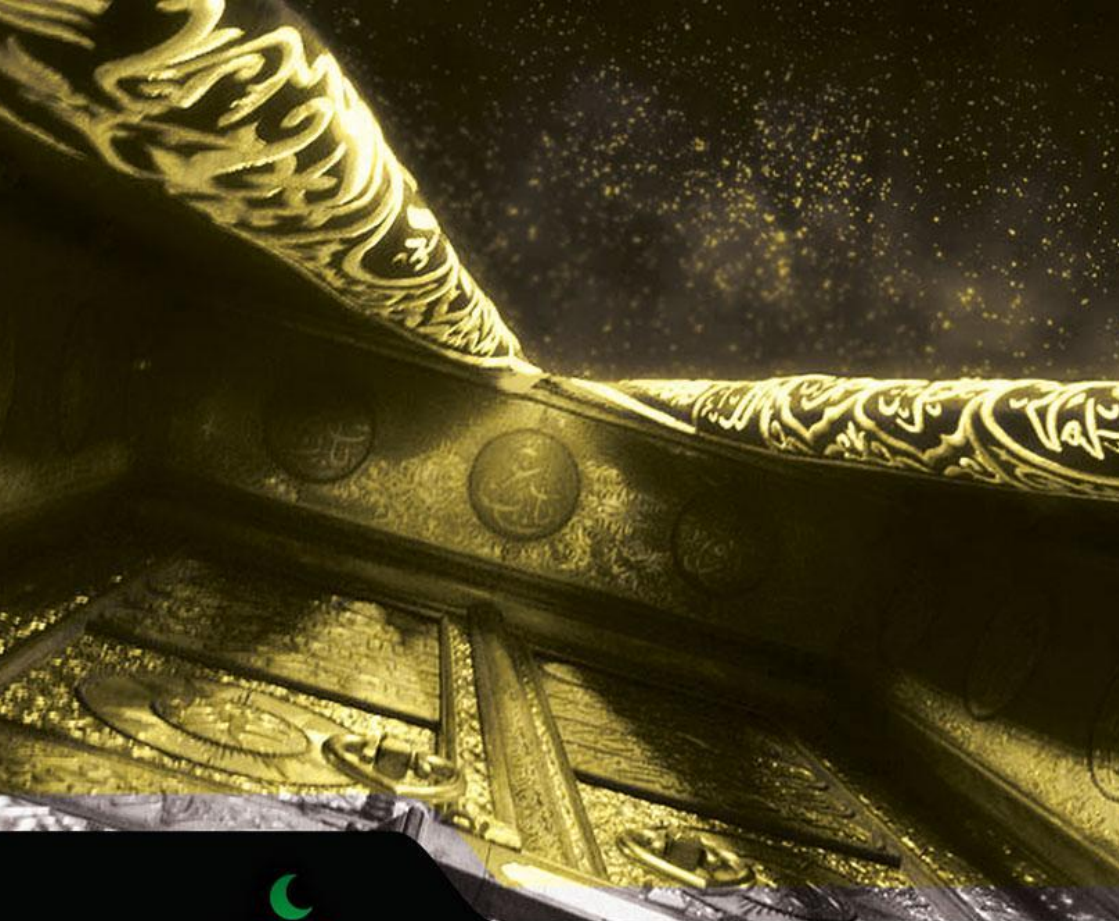
„Cel care are două soții și o favorizează pe una dintre ele va veni în Ziua Judecății cu jumătate (partea dreaptă sau stângă) din corpul său înclinată și paralizată.”

(Ahmad, Abu Dawud, An-Nasa'i, At-Tirmidhi și Ibn Majah)

Notă: Stimat cititor, trebuie luat în considerare faptul că islamul este o religie universală, care a fost revelată pentru toate ființele umane din toate timpurile și locurile, și nu numai pentru anumite persoane sau comunități, ori în conformitate cu dorințele și modul lor de gândire. Astfel, islamul le-a permis bărbaților să se căsătorească cu mai multe femei din înțelegere față de realitățile vieții lor și de condițiile lor de viață, din moment ce un lucru care este considerat a fi nepotrivit pentru această societate poate fi potrivit pentru o alta, iar un lucru care este considerat a fi nepotrivit pentru această epocă poate fi potrivit pentru o alta. De asemenea, acest lucru este o îndurare pentru femeile care ar rămâne singure dacă nu ar exista poligamia. În concluzie, cel care dorește să profite de această permisiune, poate face aceasta, însă numai dacă respectă condițiile sale, iar cel care nu, este liber să facă așa cum dorește!

Toată lauda I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările fie asupra Profetului nostru Mohammed, a familiei și a companionilor săi!

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM